

idetmindste indtil videre, i denne Lov lader det forblive ved den allerede to Gange her vedtagne Bestemmelse, hvorefter man beholder Præsten i Sogneforstanderskabet til Fattigvæsenets og Skolevæsenets Anliggender. Hvad det sidste Underændringsforslag angaaer, som jo kun vil komme til Anvendelse, naar Mindretallets § 2 bliver antagen, da kan jeg ganske henholde mig til, hvad den ærede Ordfører herom har bemærket.

Strup: Som Medlem af det Mindretal, der har stillet et Ændringsforslag til § 2, som gaaer ud paa, at Sognepræsten skal udtræde af sin hidtilværende Stilling i Sogneforstanderskabet, skal jeg ikke undlade at meddele de Motiver, som have bevæget mig til at deeltage i Stillingen af dette Ændringsforslag, skøndt jeg efter den Udtalelse, der er skeet, saavel fra den ærede Ordfører, som fra den høitærede Minister, just ikke har stort Haab om, at det vil vinde Forsamlingens Bifald, saafremt den ønsker at see Lovforslaget ophøiet til Lov i denne Session. For det Første maa jeg da bemærke, at jeg overhovedet finder det høist urigtigt, at Sognepræsten gjøres til verdslig Embedsmand i Communen, at han bebyrdes med en Masse verdslige Forretninger, der meget ofte ville optage hans Tid i den Grad, at de gjøre ham det umuligt, tilfredsstillende at opfylde sit egentlige Embedskald som Menighedens Sjælesørger, og at uddanne sig videre for dette Kald. Denne Betragtning vil have saa meget mere Bægt, naar man seer hen til, at Menighedernes stadigt stigende Folketal og de stedse almindeligere Klager over Irreligiositet, Umoraltitet og Sectvæsen, navnlig paa Landet, i Landsbyfoguene, vistnok kunde gjøre det meget usseligt, at Sognepræsten kunde have hele sin Opmærksomhed udelukkende henvendt paa, hvad der dog maa anses for hans egentlige Kald. Det maa heller ikke oversees, at Præstens Stilling som verdslig Embedsmand i Communen meget ofte kan foranledige Conflicter mellem ham og Sognebeboerne, som ville gjøre ham det vanskeligt at kunne indvirke som Sjælesørger paa sin Menighed. Dette glæder navnlig om hans Stilling til Fattigvæsenet.

Der næst kan jeg ikke indrømme den Betragtning Gyldighed, at det, som den høitærede Minister anførte, vilde være betænkeligt at udelukke Sognepræsten, fordi det vilde være vanskeligt i en Bestyrelse, bestaaende alene af valgte Medlemmer, at tilvejebringe den fornødne Indsigt og Forretningsdygtighed til, at Communerens Lær kunde blive tilstrækkeligt varetaget. Jeg vil i den Henseende for det Første bemærke, at, dersom Sognepræsten virkelig er et uundværligt Medlem af Sogneforstanderskabet, da staaer det jo Communens Beboere frit for at vælge ham dertil, og da at overs drage ham de Forretninger, han nu som Embedsmand har at varetage. Løvrigt vil jeg meget gjerne indrømme, at tidligere, navnlig da Fr. af 13de Aug. 1841 udfom, var det nødvendigt for at fikke sig brugbare Kræfter i Sogneforstanderskaberne at optage Præsten tilligemed de større Lodsseiere som fødte Medlemmer deraf; nu derimod troer jeg, at Forholdene ganske væsentligt have forandret sig, idet der i de fleste Communer vil findes tilstrækkelig Intelligens, Dygtighed og den fornødne Forretnings-Routine udenfor de større Lodsseieres og Sognepræsternes Klasse til at kunne varetage de løbende Forretninger paa en tilfredsstillende Maade.

Endnu skal jeg tillade mig at bemærke, at Grunden, hvorfor Mindretallet har indstillet, at der skal vælges 2 Medlemmer til at forestaae Fattig- og Skolevæsenet, er den, at disse Forretninger vilde være temmelig byrdefulde, dersom de skulde paahvile et enkelt Medlem, især naar hensees til, at den Valgte ikke kan undslaae sig for at modtage det paa ham faldne Valg.

Løvrigt vil der findes en mindre væsentlig Forskiel mellem Fleertallets og Mindretallets Indstilling, idet Fleertallet har indstillet, at Skolepatronen skal udnævnes ifølge Valg mellem Sogneforstanderne, medens Mindretallet aldeles har undgaaet at bruge den ældre Benævnelse Skolepatron, og det med fuld Føie, fordi Skolepatronens Forretninger ere meget forskjelligt opfattede paa Grund af, at en stor Deel af hans Myndighed allerede er gaaet over i Sogneforstanderskabets Hænder.